

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

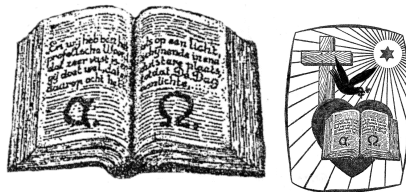
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

Nu komt er nog een bijzonderheid achter, want wanneer zullen zij zich schuldig gaan gevoelen? Het staat er achter in **Hosea 5:15**: *“Wanneer het hun bang te moede wordt, zullen zij verlangend naar Mij uitzien”*.

Als de Gemeente, die door de Heer Jezus als Heer gebouwd wordt, klaar is en zij van de aarde weggenomen wordt, dan komt er een ontzettend bange tijd over deze wereld en vooral over Israël.

Het zal een tijd zijn, zoals de wereld nog nooit gekend heeft en daarna ook nooit meer zal kennen, maar in die bange tijd komt Israël tot bekering. Het is de tijd waarvan de Schrift zegt, dat de oordelen en gerichten van God over deze aarde gaan komen.

In **Hosea 5:15b** lezen wij: *“wanneer het hun bang te moede is, zullen zij (alle twaalf stammen) verlangend naar Mij uitzien”*.

En **Hosea 6:1** gaat verder met: *“Komt (zegt Israël dan), laat ons wederkeren tot de Here. Want Hij heeft verscheurd, en zal helen; Hij heeft geslagen en zal ons verbinden”*.

Dit is de wederkering van Israël door de ontzettende slagen en de laatste slagen zullen het hardst aankomen.

Hoe is Israël 2000 jaar verscheurd geweest en geslagen, vooral in de tweede wereldoorlog, waarin zes miljoen Joden vergast werden en toch is dit niet de zwaarste slag, want die moet nog komen straks in hun land. Toch staat er: *“Hij heeft geslagen en zal ons verbinden”*.

Hoe lang duurt dat? **Vers 2** geeft het antwoord. *“Hij zal ons na twee dagen doen herleven”*. Twee dagen blijft Israël als nationaal orgaan dood, begraven in de graven van de volkeren, maar na de tweede dag komt de nationale opstanding.

Denk maar aan **Ez. 37**: het dal der dorre doodsbeenderen, want het is geen lichamelijke opstanding, maar een nationale opstanding uit de graven van de volkeren. *“Hij zal ons na twee dagen doen herleven”*.

Twee dagen blijft Israël dood en een dag is bij God duizend jaar, dat betekent, dat Israël ongeveer 2000 jaar in de grote diaspora blijft.

Nu zien wij het wondergebeuren, dat het nationale graf opengaat en zij verrijzen. Zij zijn echter nog altijd op weg, want Israël is niet volkomen hersteld; maar God heeft er een begin mee gemaakt. **Vers 2** gaat verder met: *“ten derde dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor Zijn aangezicht”*.

Achter die twee dagen komt dus nog een derde dag. In die twee dagen wordt de Gemeente aangewonnen en klaargemaakt en ook de antichrist; en de derde dag is het Duizendjarig Rijk, waarin Israël de eerste natie zal zijn.

Nu wil ik enkele bijzonderheden naar voren brengen, waar wij later in details op terugkomen, n.l.; hoe de Heer Israël zal gaan herstellen.

Want nadat zij hun Koning verworpen hadden, is hun Tempel verwoest en hun eredienst weggenomen, hun land en stad is hun afgenomen en zij zijn verstrooid onder de volkeren; en pas aan het einde, als de Gemeente bijna voltallig zal zijn, zien wij het begin van het herstel van Israël.

En hoe geschiedt dit nu?

Zij zijn onbekeerd weggevoerd onder alle volkeren en het profetische Woord, dat zeer vast is, zegt ons op verschillende plaatsen, dat de Heer Jezus hen weer onbekeerd uit die volkeren zal terugbrengen naar hun land.

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

Maar er zijn mensen, die altijd de gedachte hebben, dat Israël onder de volkeren tot bekering moet komen, maar dat staat nergens in de Schrift. Want deze zegt, dat zij teruggaan naar hun land en dat zien wij vandaag.

God zal hen naar Zijn Raad en om Zijns Naams wil terugvoeren naar hun land en het hun teruggeven. God doet dit niet om Israël zelf, maar om Zijns Naams wille en om Zijn plan met Israël te volvoeren. Als dit voor een zeker gedeelte gebeurt is, wat moet er dan gebeuren?

Ook hierover spreekt het Profetische Woord duidelijk. Dan gaat God hen in hun eigen land heel duchtig tuchtigen en waarom? Omdat zij God vergeten hebben!

En wanneer zij dan getuchtigd zijn geworden, dan zal Israël weer onder de band van het Verbond komen; maar dat gebeurt nu nog niet. Israël heeft het Verbond, dat God met hen op de Sinaï gesloten had, verbroken. Dat is niet het Verbond met Abraham, waarin God hem een belofte gaf, wat God niet kan verbreken.

Het Verbond gesloten in de wet van de Sinaï met Mozes heeft Israël verbroken. Dit zien wij ook, want voor het allergrootste deel houdt de Jood niet meer de wet, slechts een heel klein gedeelte doet dit.

De meeste Joden zijn volslagen vrijzinnig en men noemde hen vroeger al spekjoden, ten teken, dat zij weer varkensvlees aten. Als wij vandaag Israël als natie zien, dan mogen zij misschien nog wel enig Godsbesef hebben, maar op een enkele uitzondering na, zijn zij allemaal erg vrijzinnig en onder hen zijn er veel socialisten en communisten.

God moet hen daarom zwaar tuchtigen in het land en dan brengt Hij hen weer onder de band van het verbond van de wet en dan zullen zij ook hun Tempel en eredienst herstellen, want dat hoort bij dat Verbond.

Maar dan zijn zij nog niet werkelijk wedergeboren. Zij zijn dan in de toestand van voor het kruis gekomen, met een Tempel en een wettische eredienst, want zij geloven dan nog steeds niet in de Heer Jezus. Er zijn uitzonderingen, maar het gaat nu over Israël als volk.

Daarna komt de laatste slag, de grootste benauwdheid en dan zullen zij tot wedergeboorte komen. Zo staat het herstel van Israël beschreven in de oude profeten en dan bemerken wij, dat er in de eindtijd drie crisissen over Israël zullen zijn.

De geschiedenis van Israël in het verleden kende ook drie grote crisissen, die afschaduwingen zijn van de drie grote eindcrisissen en die uiteindelijk de volledige bekering en wedergeboorte van Israël zullen brengen en daarbij ook de oprichting van het Koningschap.

De eerste crisis die Israël doorleefde, was, dat God Israël met een sterke hand en sterke arm uit Egypte uitvoerde en het bracht in het land, dat zij als erfdeel zouden krijgen.

Dit is de crisis, die wij vinden onder Mozes en Jozua. God had hun het land beloofd, maar dat was bewoond door vele grote volkeren, waarvan er zeven genoemd worden.

Toen God Israël door sterke hand en arm en groot gericht uit Egypte voerde, kwam er een strijd en dat was de crisis. Egypte wilde hen niet uit het land laten gaan en wilde ook niet, dat zij naar hun land toegingen.

Bovendien kreeg Israël ook strijd te voeren met de volkeren, die er omheen woonden, o.a. met de Amalekieten, met de Moabieten, de Ammonieten en ook met de Filistijnen; maar God streed voor hen en deed hen hun land in bezit nemen. Terwijl God voor hen streed, moest Israël zelf ook ervoor strijden.

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

Welnu deze crisis krijgen zij aan het einde weer terug en daar zit Israël nu in. Israël is nog steeds met dezelfde landen in conflict. Edom is Ezau en de Arabieren zijn afstammelingen van hen en van Ismaël.

De twee volgende volkeren waren de Moabieten en de Ammonieten, die nu verenigd zijn in Jordanië, met als hoofdstad Amman.

De Gazastrook is het land, waar de Filistijnen wonen met als hoofdstad Gaza. God strijd voor hen en dit niet omdat Israël zo goed is, maar omdat het Gods uitverkoren volk is en God Zijn plan uitvoert. In wezen gaat het bij hen tegen het Koninkrijk Gods.

In deze crisis zit Israël nog steeds en God heeft wonderbaar voor hen gestreden in 1948, in 1956 en in 1967; ook zien wij dat zij steeds meer land krijgen.

In de zes daagse oorlog is het land van Israël met meer dan de helft verdubbeld in oppervlakte en is geheel Jeruzalem weer in hun bezit gekomen. Dat in 1967 Jeruzalem weer door Joodse soldaten in Joods bezit kwam, is een geweldig feit geweest.

Weet u dat Jeruzalem vanaf de Babylonische ballingschap eigenlijk geen geheel Joodse stad meer geweest is? Eerst stonden zij onder het Medo Perzische rijk en hadden zelf geen regering en weer later onder het Grieks Macedonische rijk en weer later onder het Romeinse rijk. Men kon het dus geen vrije stad noemen; maar nu is het Israëlies en dit is een teken aan de wand.

Het is daarom zo tegen Gods wil in, dat Israël delen van het land teruggegeven heeft aan de omringende volkeren.

We zien nu dat alles zich klaarmaakt voor een veel ernstiger crisis, want de hele wereld wordt er mee geconfronteerd en in het bijzonder Rusland.

Nu krijgen wij dus straks de eindvervulling van de tweede crisis, die Israël moet doorlopen. De eerste crisis ontstond dus, doordat zij hun land in bezit moesten nemen en ook vandaag zien wij, dat de hele Joodse crisis is, om het land weer in bezit te nemen.

In de tweede crisis ging het niet om land, maar om geheel andere zaken. Die bracht over hen in het verleden, omdat zij terugvielen in de afgodendienst. De levende God, die hen uit Egypte had verlost, werd door hen vergeten en zij gingen de afgoden dienen en vergaten God.

Toen kwamen zij in een ernstige crisis en God slaat altijd een rechte slag. Nadat Hij herhaaldelijk vermaand en opgeroepen had tot bekering, kwam de straf.

De straf is evenredig aan dat, waar het om gaat. Israël had God verlaten in het verleden en diende de afgoden en toen zond God een afgoden volk, dat de God van Israël hoonde, op hen af, om hen daarmee te straffen, opdat zij zouden zich verootmoedigen en terugkeren tot God.

Het was een volk dat in het noorden van Israël woonde. Dat waren machtige volkeren, die bij de Eufraat en bij de Ararat woonden, die kennen wij als het Assyrische rijk.

Dit rijk was machtig, maar het volk was zeer wreed en goddeloos en het was er op uit om landen en steden te veroveren. God stuurde deze Assyriërs eerst naar het tien stammen rijk en liet hen als stammen wegvoeren weer terug over de Eufraat.

Gods gedachten zijn rijk! Waarom juist over de Eufraat? Wij lezen in het boek Jozua 24:2-3, dat, voordat God Abram riep, hij een afgodendienaar was aan de andere kant van de Eufraat, in Ur der Chaldeeën in Mesopotanië.

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

Abram en zijn ouders waren afgodendienaars. Als wij denken, dat zij altijd in God hadden geloofd, zitten wij er naast, want de Bijbel zegt, dat zij afgodendienaars waren, totdat God hem riep en hij zich bekeerde tot de waarachtige en levende God.

Toen heeft God hem van de andere kant van de Eufraat gehaald om hem te brengen in het land Kanaan, dat zijn nakomelingen zouden beërven. Toen heel veel jaren later die nakomelingen God verlieten en de afgoden gingen dienen, zette God hen weer terug aan de andere kant van de Eufraat. Ziet u, hoe nauwkeurig Gods wegen zijn?

Als stammen zitten de Joden daar nog en komen niet eerder terug dan aan het einde. Dit wil dus niet zeggen, dat die stammen verloren zijn, zoals men wel eens denkt.

In alle tijden zijn vertegenwoordigers van deze tien stammen aanwezig geweest, ook in het twee stammen rijk, want na Salomo hebben verschillende uit de tien stammen zich aangesloten bij dit twee stammen rijk en na de hervorming onder Josia en Hiskia, kwamen er weer uit het tien stammen rijk, die zich aansloten bij de eredienst in Jeruzalem. Zij waren dus altijd alle twaalf vertegenwoordigd.

Na de zeventigjarige ballingschap lezen wij heel duidelijk in de opsomming van de teruggekeerden in **Ezra 2** en **Nehemia 7**, dat alle twaalf stammen aanwezig waren.

Dat wil niet zeggen, dat zij als stammen teruggekeerd zijn, want dat is tot op deze dag nog niet gebeurd. Maar dat moet nog komen! Als wij **Jesaja** en de andere profeten er op nalezen, zien wij, dat zij altijd hebben gezegd, hoe de Joden straks zullen terugkeren en weer tot een volk zullen worden. Ik hoop u nog te laten zien, hoe zij weggevoerd zijn en waar zij zitten. Hierover bestaat helemaal geen geheimzinnigheid, maar dat maakt men er van.

De tweede crisis kwam dus pas toen God de tien stammen, die het verdorven hadden, liet wegvoeren. Zij waren afgodendienaars geworden en mochten die afgoden weer gaan dienen aan de andere kant van de Eufraat waar vader Abraham vandaan gekomen was.

De twee stammen moesten blijven ter vervulling van het profetische Woord, maar God vernederde hen wel, want diezelfde Assyriërs rukte toen ook op naar Juda. Zij namen de steden van Juda in bezit en legerden zich voor Jeruzalem onder Koning Hiskia.

In het verleden had Israël altijd wel met een leger gestreden en als zij zich verootmoedigden en in de weg van de Here waren, gaf de Heer hen de overwinning, ook al waren zij in de minderheid.

Maar toen Sanherib met zijn enorme legers en strijdwapens binnenviel, kon Hiskia er niets tegen doen. Er bleef maar één weg voor Juda over: Koning Hiskia en het volk bogen zich voor de Here God. Zij gingen het huis van de Heer binnen, vernederden zich en legde de brief van Sanherib voor het aangezicht van de Here neer.

Ja, daar wilde de Heer hen juist hebben, dat zij zich gingen verootmoedigen en gaan zien, dat het niet in eigen kracht gaat, maar dat de Heer hun God is. Sanherib tarte en hoonde de levende God van Israël. Wat heeft God toen gedaan?

Toen Israël zich vernederde en verootmoedigde, ging de engel des Heren die nacht uit, en sloeg 185.000 man van Assyrië en Sanherib is verslagen teruggekeerd.

Als u denkt dat daarmee de Assyrische crisis ten einde is, vergist u zich, want dit was slechts een voor vervulling. Als wij door de profeten nauwkeurig te lezen, zien, wat er met Assyrië nog moet gebeuren, dan zien wij, dat de grootste helft nog niet vervuld is.

HET HEDENDAAGSE EN TOEKOMSTIGE WERELDGEBEUREN

Dus met andere woorden: aan het einde bij het herstel, komt de Assyriër weer opzetten en weer om de zelfde reden, n.l. dat Israël Zijn God vergeten heeft, vrijzinnig is geworden, en afgodendienst bedrijft. Waar is die Assyriër dan?

Die zit nog op de zelfde plaats, maar is noordelijker getrokken. Het is Rusland met zijn horden, de Gog en Magog. Het is naar het plan Gods, dat deze Assyriër een grote wereldmacht moet worden, om Gods plan uit te voeren.

Als wij het Profetische Woord kennen, dan zien wij Gods gang. De Assyriër moet weer een wereldmacht worden, om de tuchtroede te worden, die God zal gebruiken, opdat het Profetische Woord volledig vervuld zal worden, en dan zal het de laatste tuchting worden.

Deze Assyriër is nog precies dezelfde, een zeer goddeloze macht, een atheïstische macht, die de levende God hoont en tart.

God laat hen nog hun gang gaan en Hij hoort het allemaal wel, maar toch moeten zij Gods knecht nog zijn om Zijn plan uit te voeren. Daarom laat God het toe, dat zij zich gereed maken en zich bewapenen tot het uiterste toe. Dit moet gebeuren, totdat Gods tijd gekomen is.

En wat gebeurt er dan? Dan zal God deze atheïstische, communistische wereldmacht met al zijn satellieten dwingen, Israël binnen te vallen. Die macht, wordt gezonden naar Israël, een God vergeten volk en dan komt het in grote benauwdheid, want dan kan Israël's legertje daar niet tegen op. Ja, dat wil God juist laten zien.

Want Israël moet terugkeren tot de God van het Verbond. Het staat nauwkeurig beschreven, dat het zo zal geschieden.

*Tot zover,
volgende keer gaan wij hiermee verder.*

*De Heer Zegene u,
Amen.*